

så at resultatet viste – gjorde Socialdemokratiet det udelukkende for at genere den borgerlige regering. Der var ikke noget indhold i den protest, man lagde frem.

Og vi ser nu her, hvorledes hr. Arne Melchior på vegne af CD melder, at CD i realiteten har smidt alle sine mærkesager over bord. Det gælder bare om at være med i regeringen og så skidt med, hvad man i øvrigt selv mener.

Sagen er jo – og det vil jeg godt sige til hr. Arne Melchior – at det, man gør med dette forslag, er, at i forvejen alt for høje gebyrer bliver forhøjet yderligere, således at afstanden mellem de faktiske omkostninger og den pris, man skal betale, bliver større.

For at man så kan være sikker på, at afstanden mellem de faktiske omkostninger og det, man skal betale, i al evig fremtid vil være stor, laver man en pris- og lønsikring af beløbene. Det, jeg havde håbet på, var det samme, som Socialdemokratiet gav udtryk for i sin tid, da vi satte disse beløb ind i lovgivningen, for da sagde den socialdemokratiske ordfører: Med tiden vil beløbene så nærme sig hinanden. Netop på grund af pris- og lønfremskrivningen i samfundet i øvrigt ville de faktiske omkostninger, hvis man fastholdt beløbene i lovgivningen, på et tidspunkt nå det niveau, beløbene lå på.

Det var det, man sagde dengang, men det løber man fra i dag; det vil man ikke være med til. Og det er det, jeg harcelerer over. Til evig tid vil vi nu se, at gebyrerne er alt, alt for høje og langt højere end de faktiske omkostninger. Det er ikke rimeligt.

Trafikministeren (Jan Trøjborg):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at takke ordførerne for en meget positiv modtagelse af regeringens lovforslag om en række reguleringer af eksisterende betalingsordninger på færdselslovens område.

Fru Anne Baastrup, der vist ikke er til stede i salen . . . jo, er til stede i salen, spurgte til bemærkningerne til lovforslaget, der omhandler, at der skal optages forhandlinger med Københavns Kommune og Frederiksberg Kommune, for så vidt angår det merprovenu, der bliver tale om i forbindelse med forhøjelse af parkeringsafgiften. Der er såmænd ikke anden forklaring end at føje til, at der altså er tale om et merprovenu i forhold til, hvad kommunen havde udsigt til at få i kassen efter gældende sats. Og regeringen vil naturligvis gerne drøfte med kommunen, hvorledes det merprovenu anvendes.

Til hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet skal jeg sige, at det er forkert at fremstille det her som et problem i forhold til holdninger, der tidligere er givet til kende i Folketingssalen fra en række partier. Den såkaldte gebyrdiskussion var af en helt anden karakter. Da var der tale om en diskussion, jeg havde nær sagt om parlamentarisme, altså om, hvem der har retten til at udskrive skat. Hvem har hjemmel til at udskrive skat? Kunne regeringen gøre det administrativt, eller krævede det en lov? Det blev så ændret efter gentagne forhandlinger her i Folketinget, således at det blev fastsat i loven.

Det, der nu er tale om, er altså ikke en række gebyrforhøjelser, men der er tale om, at der ved lov fastsættes forhøjelser og en reguleringsprocent for de betalingsordninger, der er beskrevet i lovforslaget.

Og så måske lige en enkelt bemærkning trods alt til hr. Tom Behnkes meget stærke og skrappe kritik af finanslovsforliget: Man skal vel også huske på, at i finanslovsforliget er der jo indeholdt en ganske markant styrkelse, en modernisering af den samlede politiindsats.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Det kan dokumenteres ved opslag i Folketingets forhandlinger, at hr. Ole Espersen på daværende tidspunkt fra den her talerstol gav udtryk for, at det for det første var et problem, at der ikke var overensstemmelse med lovgivningen, og det andet, som hr. Ole Espersen gjorde, var, at han undskyldte for, at man satte beløbene ind i lovgivningen uden at skrive dem ned. Han gjorde det med en bemærkning om, at samfundsudviklingen og pris- og lønfremskrivningen i samfundet i øvrigt med tiden ville gøre, at beløbene ville nærme sig de faktiske omkostninger. Det var hr. Ole Espersens undskyldning for, at man gjorde det dengang.

Jeg advarede og sagde, at det, man gjorde, var, at man satte skatteskruer ind i lovgivningen, og dem ville man justere på med tiden; og jeg fik desværre ret.

Det er uværdigt, at en regering for at få sin finanslov til at hænge sammen render rundt i enhver afkrog i dette land og opkræver skatter på alt mellem himmel og jord. Det er ikke rimeligt.

Hermed sluttede forhandlingen.